

DECIZIE

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componentă:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Garcavenco Victor, reprezentat de avocatul Stratan Laurian,

în cauza civilă privind derularea procesului de insolvabilitate față de Societatea cu Răspundere Limitată „Tivali-Com”,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2017, prin care a fost respinsă cererea lui Garcavenco Victor cu privire la repunerea în termenul de înaintare a creanțelor față de masa debitoare a Societății cu Răspundere Limitată „Tivali-Com” și refuzat în validarea creanțelor înaintate de către Garcavenco Victor față de masa debitoare a SRL „Tovali-Com” în sumă de 47 716 euro, ca fiind înaintate tardiv,

c o n s t a t ă

La 03 septembrie 2015, Garcavenco Victor, reprezentat de avocatul Stratan Laurian a depus o cerere în cadrul procesului de insolvabilitate intentat față de SRL „Tival-Com” cu privire la repunerea în termen a cererii de admitere a creanțelor și validarea creanței garantate în sumă de 47 716 euro.

În motivarea cererii a invocat că în condițiile Contractului investițional privind construcția bunului imobil nr. 95-5/02 din 31 ianuarie 2011, înregistrat în Registrul Bunurilor Imobile la 23 septembrie 2013, II „Tomailî-Argo” în calitate de „Antreprenor” s-a obligat să construiască bunul imobil - apartamentul nr. 95, cu suprafața totală conform proiectului, cu suprafața de 71,3 m.p., amplasat la etajul nr. 05, scara 2 din blocul locativ situat pe str. L. Tolstoi 74, mun. Chișinău, iar dânsul în calitate de „Beneficiar” s-a obligat să efectueze achitarea prețului pentru bunul imobil conform Contractului de investiții, în mărime de 60 605 euro.

Susține că conform dispozițiilor de încasare nr. 79 din 31 ianuarie 2011 și nr. 1081 din 03 noiembrie 2011 dânsul în calitate de beneficiar a achitat în contul ÎI „Tomailî-Argo” suma de 41 716 euro și suma de 6000 euro, iar în total a achitat în contul în contul ÎI „Tomailî-Argo” suma de 47 716 euro.

În condițiile Acordului despre confirmarea executării obligațiilor față de investitori din 18 iunie 2011 încheiat între ÎI „Tomailî-Argo” și SRL „Tivali-Com”,

toate obligațiile ÎI „Tomailî-Argo” ce rezultă din contractele de investiții încheiate cu investitorii în construcția blocului locativ amplasat pe str. L. Tolstoi 74, mun. Chișinău au fost transmise către SRL „Tivali-Com”.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2013 a fost intentat procesul de insolvență față de SRL „Tivali-Com”, în calitate de administrator al procesului de insolvență fiind numit Chicu Dumitru, totodată fiind stabilit termenul limită pentru înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor până la data de 03 februarie 2014.

Menționează Garcavenco Victor că reieșind din situația descrisă și în conformitate cu Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, creanțele înaintate de investitor, ca creditor garantat, sunt asigurate (parțial satisfăcute) cu obiectul imobil, și creditorul devine, prin prisma art. 50 alin. (2) al Legii insolvenței, creditor garantat de drept cu 100% din suma investită, deoarece creditorii cu drept de gaj convențional sau legal asupra unui bun din masa debitoare sunt îndreptățiți la satisfacerea prioritară a capitalului împrumutat, a dobânzii și a cheltuielilor aferente din contul bunului gajat, situație aplicabilă și creditorului care deține un bun sau un titlu în asigurarea dreptului său, creditorului care are un drept de retenție, creanțelor persoanelor fizice, născute din contracte de investire în construcția de locuințe.

Prin urmare, consideră că creanța dânsului față de SRL „Tivali-Com” este născută din contractul de investiții încheiat cu ÎI „Tomailî-Agro”.

În context, cu referire la prevederile art. art. 1 alin. (4), 141 alin. (1) și 143 alin. (8) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, susține Garcavenco Victor că administratorul procesului de insolvență urmează să țină cont și de faptul că în conformitate cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului și Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, un drept de creanță este considerat ca un drept de proprietate și este protejat în virtutea art. 1 al Protocolului adițional nr. 1 la Convenția CEDO.

Relatează că întrucât nu a fost notificat de către administratorul insolvenței despre intentarea procesului de insolvență față de SRL „Tivali-Com” precum și despre necesitatea depunerii cererii de admitere a creanțelor, iar despre Acordul despre confirmarea executării obligațiilor față de investitorii din 18 iunie 2011 încheiat între ÎI „Tomailî-Argo” și SRL „Tivali-Com”, a aflat doar verificând informația din Registrul Bunurilor Imobile, consideră că în conformitate cu art. 145 alin. (2) din Legea insolvenței, urmează să fie repus în termenul de înaintare a creanțelor.

Solicită, Garcavenco Victor, repunerea în termenul de înaintare a cererii de admitere a creanțelor față de SRL „Tivali-Com”, validarea creanței garantate față de SRL „Tivali-Com” în mărime de 47 716 euro cu includerea în tabelului definitiv al creanțelor debitorului.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2016, a fost admisă cererea lui Garcavenco Victor cu privire la repunerea în termenul de înaintare a cererii de validare a creanțelor.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 08 februarie 2017, a fost admis recursul declarat de SRL „Tivali-Com”, casată încheierea primei instanțe și restituită pricina spre rejudecare.

La data de 05 iunie 2017, Garcavenco Victor, reprezentat de avocatul Stratan Laurian, a depus cerere suplimentară la cererea de repunere în termen a cererii de validare a creanțelor.

În motivarea cererii a invocat că în baza Acordului despre confirmarea executării obligațiilor față de investitori din 18 iulie 2011 încheiat între ÎI „Tomailî-Agro” și SRL „Tivali-Com” și prin care părțile au convenit că toate obligațiile ÎI „Tomailî-Agro” ce rezultă din contractele de investiții încheiate cu investitorii în construcția blocului locativ amplasat pe str. L. Tolstoi 74, mun. Chișinău au fost transmise către SRL „Tivali-Com” a devenit creditor al SRL „Tivali-Com” cu dreptul de a solicita admiterea creanței garantate ce rezultă din contractele privind investirea capitalului în construcția spațiilor locative, în temeiul art. 50 alin. (2) lit. c) din Legea insolabilității.

La fel, a indicat că conform Actului de predare-primire a contractelor de investiții a capitalului în construcția blocului locativ din str. Lev Tolstoi, 74, mun. Chișinău, din 22 august 2011, în care este inclus și dânsul în calitate de creditor cu nr. de ordine 40, ÎI „Tomailî-Argo”, în baza Acordului despre confirmarea executării obligațiilor față de investitori nr. 3527 din 20 august 2011, a transmis către SRL „Tivali-Com” contractele de investiții încheiate între investitorii persoane fizice și ÎI „Tomailî-Argo”, conform listei.

În context cu referire la prevederile art. art. 145 alin. (2), 105 alin. (5) și art. 6 din Legea insolabilității relatează Garcavenco Victor că aprecierea administratorului insolabilității precum că publicarea hotărârii de intentare a procesului de insolabilitate în Monitorul Oficial al RM este suficientă pentru constatarea înștiințării creditorilor, inclusiv al dânsului este neîntemeiată și eronată, deoarece legiuitorul a prevăzut modalitatea înștiințării anume prin scrisoare recomandată, iar faptul publicării în Monitorul Oficial al RM a hotărârii privind intentarea procesului de insolabilitate nu exclude executarea uneia din obligațiile principale ale administratorului și anume de a notifica creditorii.

Menționează Garcavenco Victor că creanța dânsului este exigibilă, fiind născută din contractul de investiții încheiat cu ÎI „Tomailî-Agro” a cărui executare a fost preluată de SRL „Tivali-Com” în baza Acordului despre confirmarea executării obligațiilor față de investitorii din 18 iunie 2011 încheiat între ÎI „Tomailî-Argo” și SRL „Tivali-Com”.

Mai mult, contractul de investiții încheiat cu ÎI „Tomailî-Agro” este notat în Registrul Bunurilor Imobile, asupra apartamentului care constituie obiectul contractului de investiții încheiat între creditor și ÎI „Tomailî-Argo”, bun imobil care la momentul actual se află în masa debitoare a SRL „Tivali-Com”.

Relatează că toți investitorii care au încheiat contracte de investiții cu ÎI „Tomailî-Agro” au fost validați în calitate de creditori garantați ai SRL „Tivali-Com” în temeiul contractelor de investiții încheiate cu ÎI „Tomailî-Agro”, Acordului despre confirmarea executării obligațiilor față de investitori din 08 iulie 2011 încheiat între „Tomailî-Agro” și SRL „Tivali-Com” și achitărilor efectuate în contul ÎI „Tomailî-Agro”.

Prin urmare, este de părerea că întrucât nu a fost notificat despre intentarea procedurii de insolabilitate față de debitorul SRL „Tivali-Com”, obligație ce-i revenea administratorului insolabilității Chicu Dumitru în temeiul art. art. 6, 35 din

Legea insolvenței urmează să fie repus în termenul de înaintare a cererii de admitere a creanțelor temeiul art. 116 alin. (1), (3) CPC.

Solicită, Garcavenco Victor, repunerea în termenul de înaintare a cererii de admitere a creanțelor față de SRL „Tivali-Com”, validarea creanței garantate față de SRL „Tivali-Com” în mărime de 47 716 euro cu includerea în tabelului definitiv al creanțelor debitorului.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2017, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de repunere în termenul de înaintare a cererii de admitere a creanțelor înaintată de Garcavenco Victor față de masa debitoare a SRL „Tivali-Com” și refuzat în validarea creanței înaintată de Garcavenco Victor față de masa debitoare a SRL „Tivali-Com” în sumă de 47 716 euro ca fiind înaintată tardiv.

La 29 iunie 2017, Garcavenco Victor a declarat recurs (nemotivat) împotriva încheierii primei instanțe solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate cu emiterea unei noi încheieri prin care cererea de repunere în termenul de înaintare a creanțelor să fie admisă.

La data de 20 iulie 2017, Garcavenco Victor a depus recurs motivat împotriva încheierii primei instanțe în motivarea căruia a indicat motive similare celor invocate în cererea inițială și cererea suplimentară cu privire la repunerea în termenul de înaintare a cererii de admitere a creanțelor față de SRL „Tivali-Com” și validarea creanței garantate față de SRL „Tivali-Com” în mărime de 47 716 euro, menționând totodată că întrucât nu a fost notificat despre intentarea procedurii de insolvență față de SRL „Tivali-Com” prima instanță neîntemeiat a respins cererea de repunere în termen.

A mai indicat recurentul că prima instanță prin încheierea din 12 iunie 2017, neîntemeiat a concluzionat că reieșind din evidența contabilă a debitorului dânsul nu este debitor al SRL „Tivali-Com”, deoarece el a devenit creditor al SRL „Tivali-Com”, în baza Acordului despre confirmarea executării obligațiilor față de investitori din 18 iulie 2011, încheiat între ÎI „Tomaili-Agro” și SRL „Tivali-Com” prin care părțile au convenit că toate obligațiile ÎI „Tomaili-Agro” ce rezultă din contractele de investiții încheiate cu investitorii în construcția blocului locativ amplasat pe str. L. Tolstoi 74, mun. Chișinău au fost transmise către SRL „Tivali-Com”.

La data de 03 octombrie 2017, administratorul insolvenței SRL „Tivali-Com” Popaz Vera, a depus referință asupra recursului declarat de Garcavenco Victor, invocând netemeinica acestuia și legalitatea încheierii primei instanțe.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în vigoare din 14 martie 2013, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 8 alin. (1) din Legea enunțată, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

După cum rezultă din actele cauzei, copia deciziei instanței de apel din 12 iunie 2017, a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces, inclusiv recurentului Garcavenco Victor la data de 22 iunie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de expediere cu nr. 2c-267/17 ce se conține la dosar (f. d. 94 Vol. XIII),

însă careva date privind recepționarea acestora de către destinatari materialele cauzei nu conțin.

În consecință, instanța de recurs consideră că recurentul Garcavenco Victor s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 29 iunie 2017 împotriva încheierii primei instanțe din 12 iunie 2017, în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de insolabilitate.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

După cum rezultă din actele cauzei prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 23 decembrie 2013, a fost constatată insolabilitatea debitorului și intentat procesul de insolabilitate față de SRL „Tivali-Com”, fiind desemnat în funcția de administrator al insolabilității Chicu Dumitru, deținător al certificatului de instruire profesională nr. 9705 din 14 decembrie 2007, RM și stabilit termenul limită de înregistrarea cererilor de admitere a creanțelor până la dat de 03 februarie 2014 (f.d 133-137 Vol. XII).

Este cert și faptul că la 03 septembrie 2015, și ulterior la 05 iunie 2017 Garcavenco Victor, reprezentat de avocatul Stratan Laurian a înaintat în instanța de insolabilitate cerere de admitere a creanțelor față de SRL „Tivali-Com” în sumă de 47 716 euro, solicitând totodată și repunerea în termen a cererii (f. d. 152-154 Vol. XI, f. d. 1-5 Vol. XIII).

Iar, prin încheierea, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2017, a fost respinsă cererea lui Garcavenco Victor cu privire la repunerea în termen a cererii de validare a creanțelor față de masa debitoare a SRL „Tivali-Com” și refuzat în validarea creanțelor înaintate de Garcavenco Victor față de masa debitoare a SRL „Tivali-Com” în sumă de 47 716 euro, ca fiind înaintată tardiv (f. d. 90-93 Vol. III).

Instanța de recurs constată că încheierea instanței de insolabilitate este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural cu aprecierea completă a tuturor probelor și circumstanțelor cauzei, motiv pentru care este considerată legală și întemeiată.

Aceasta deoarece, conform prevederilor art. 76 al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 înaintarea creanțelor de către creditorii are loc în strictă conformitate cu reglementările privind procedura de insolabilitate.

În conformitate cu art. 140 alin. (1) și (2) din Legea enunțată, dacă are o creanță față de debitor născută anterior datei deschiderii procedurii, creditorul înaintează în scris creanța, indiferent de tipul ei, printr-o cerere de admitere a creanțelor adresată instanței de judecată care examinează cauza de insolabilitate a debitorului. Cererile de admitere a creanțelor se consemnează într-un registru, care se păstrează în instanță. Cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea

administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditorii privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile calendaristice, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile calendaristice de la data intrării în procedură.

Iar, potrivit art. 145 al aceleiași Legi, cu excepția cazului în care notificarea intentării procesului s-a făcut cu încălcarea dispozițiilor prezentei legi, titularul de creanțe, anterioare intentării procesului, care nu depune cerere de validare a creanțelor până la expirarea termenului de înaintare a creanțelor prevăzut prin hotărârea instanței de insolabilitate, este decăzut, în ceea ce privește creanțele respective, din dreptul de a participa și de a vota la adunarea creditorilor, de a înainta și de a retrage candidatura administratorului insolabilității/lichidatorului, de a participa a participa la distribuirile de sume în cadrul procedurii de restructurare și/sau al procedurii falimentului, de a își realiza creanțele împotriva debitorului, a membrilor ori asociațiilor acestuia, de a înainta propuneri de restructurare a debitorului.

La cererea întemeiată a creditorului, în cazuri excepționale, dacă instanța de judecată care examinează procesul de insolabilitate constată că termenul de înaintare a creanțelor nu este respectat din cauza unor circumstanțe legate de persoana creditorului sau de obiectul creanței ori dacă nu s-a respectat procedura de notificare a intentării procesului, instanța de insolabilitate repune, prin încheiere, în termen cererea de admitere a creanțelor.

În acest context este necesar de menționat că în conformitate cu prevederile art. 6 alin. (5) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, înștiințarea și notificarea în cadrul procesului de insolabilitate se consideră efectuată după expirarea a 3 zile lucrătoare de la publicare.

Raportând prevederile legale enunțate la circumstanțele cauzei instanța de recurs consideră că instanța de insolabilitate corect a constatat că cererea de admitere a creanțelor a fost înaintată de Garcavenco Victor la data de 03 septembrie 2015 cu încălcarea prevederilor art. 140 alin.(2) din Legea insolabilității, și anume în afara termenului stabilit de instanță pentru înaintarea creanțelor, și justificat a respins ca neîntemeiată cererea înaintată de Garcavenco Victor cu privire de repunere în termen a cererii de admitere a creanțelor față de masa debitoare a SRL „Tivali-Com”.

Aceasta deoarece, dispozitivul hotărârii de intentarea a procesului de insolabilitate față de SRL „Tivali-Com” prin care s-a propus creditorilor să înainteze creanțele pentru validare până la data de 03 februarie 2014, a fost publicat în Monitorul Oficial al RM nr. 1-13 din 11 ianuarie 2014, iar Garcavenco Victor nu a prezentat instanței probe incontestabile și pertinente ce ar atesta că a luat cunoștință despre intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Tivali-Com” mai târziu decât la data de 15 ianuarie 2014, când au expirat 3 zile lucrătoare de la publicarea hotărârii și nu a confirmat în instanță faptul înaintării cererii de repunere în termen a cererii de validare a creanței cu respectare termenului de 30 de zile din momentul aflării despre intentarea procesului de insolabilitate.

Subsecvent, la capitolul dat este important de remarcat și faptul că actele cauzei conțin cererea înaintată de Garcavenco Victor la data de 05 iunie 2015, administratorului insolabilității SRL „Tivali-Com” privind eliberarea copii

Acordului despre confirmarea executării obligațiilor față de investitori încheiat între ÎI „Tomailî-Argo” și SRL „Tivali-Com” (f. d. 69 Vol. XIV), prin care se confirmă incontestabil că Garcavenco Victor a cunoscut despre intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Tivali Com” cel târziu la data de 05 iunie 2015, pe când cererea cu privire repunerea în termen și admiterea creanțelor față de SRL „Tivali-Com” a fost înaintată doar la 03 septembrie 2015.

Prin urmare, instanța de recurs găsește drept neîntemeiate invocările recurentului cu referire la faptul că nu a fost notificat și respectiv nu a cunoscut despre intentarea procesului de insolabilitate față de SRL „Tivali-Com”, cu atât mai mult cu cât prin prisma prevederilor art. 26 alin. (2), art. 35 alin. (4), din Legea insolabilității, administratorul insolabilității este obligat să notifice despre intentarea procesului de insolabilitate doar creditorii cunoscuți, înregistrați în evidența contabilă.

Pe când, în evidența contabilă a SRL „Tivali-Com”, nu este înregistrată careva datorie față de Garcavenco Victor, fapt ce denotă și din lista creditorilor SRL „Tivali-Com” la data procesului de insolabilitate pe contractele de investiții, persoane fizice la data de 23 decembrie 2013 și certificatul contabil din 22 iunie 2016 (f. d. 70-71).

Faptul că Garcavenco Victor nu este creditor al SRL „Tivali-Com” rezultă și din hotărârea irevocabilă a Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 noiembrie 2013, prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Garcavenco Victor și încasat din contul ÎI „Tomailî Agro” în beneficiul lui Garcavenco Victor suma de 47 716 euro achitată pe contractul de investiții, debitor fiind ÎI „Tomailî-Agro”.

De altfel, actele cauzei atestă că Garcavenco Victor a intenționat să schimbe modalitatea de executare a hotărârii Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 28 noiembrie 2013, prin transmiterea în proprietatea sa a bunului ce face parte din masa debitoare a SRL „Tivali-Com”, însă prin încheierea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 07 decembrie 2014, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2016, cererea înaintată de Garcavenco Victor privind schimbarea modului de executare a hotărârii a fost respinsă (f. d. 72 Vol. XIV).

În consecință, se constată că întrucât prin hotărâre judecătorească s-a dispus încasarea din contul ÎI „Tomailî-Agro” în beneficiul lui Garcavenco Victor a costului apartamentului care face obiectul creanței pretinse în cauza în speță, eliberându-se în acest sens un titlu executoriu, Garcavenco Vicotr nici nu poate figura în calitate de creditor (investitor) în actele de primire-predare efectuate între ÎI „Tomailî-Agro” și SRL „Tivali-Com”.

Or, Garcavenco Victor nu deține calitatea sa de creditor față de ÎI „Tomailî-Agro” ca investitor în construcția apartamentului, având raporturi obligaționale doare de restituire a contravalorii bunului achitată antreprenorului ÎI „Tomailî-Agro”, în timp ce SRL „Tivali-Com” a preluat de la ÎI „Tomailî-Agro” doar bunul nefinalizat cu investitorii cărora nu li s-au finalizat construcția apartamentelor și care pretind la transmiterea în natură a apartamentelor finalizate în procedura de insolabilitate.

În circumstanțele relatate, și dat fiind faptul că termenul stabilit de instanță de insolabilitate pentru înaintarea creanțelor spre validare, este un termen de prescripție, instituit prin Legea insolabilității, și poate fi restabilit doar în condițiile aceleiași legi, iar potrivit art. 145 alin. (1 lit. d) din Legea insolabilității creditorul este lipsit de dreptul și nu mai poate solicita încasarea datoriilor invocate prin orice

alte modalități prevăzute de legislație, instanța de recurs consideră că instanța de insolvență justificat a remarcat lipsa circumstanțelor prevăzute de art. 145 al Legii insolvenței, care ar servi temei pentru repunerea în termenul de înaintare a cererii de admitere a creanțelor înaintată de Garcavenco Victor.

Față de cele ce preced și având în vedere faptul că încheierea recurată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Garcavenco Victor, reprezentat de avocatul Stratan Laurian și de a menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2017.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Garcavenco Victor, reprezentat de avocatul Stratan Laurian.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 iunie 2017, în cauza civilă privind derularea procesului de insolvență față de Societatea cu Răspundere Limitată „Tivali-Com”.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva